

92 vedtog at henvise hans Andragende til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Men ogsaa paa dette Andragende svarede Ministeriet, efter at have brevvækslet med Biskoppen, at man ikke fandt, at kunne foretage videre i Sagen. I December f. A. ansøgte Kantor Meldal derefter paa ny Ministeriet om Erstatning for sit formentlige Tab, og Ministeriet lod ham da tilkendegive, at det i alt Fald ikke kunde foretage noget, saalænge det ikke af Andrageren var forsøgt ved Søgmaal mod Sognepræsten Stiftsprovst Zeuthen og den daværende, residerende Kapellan ved Domkirken Darre at faa Erstatning af disse for sin Del af Offeret for deres Embedstid, i hvilken de havde oppebaaret det militære Højtidsoffer ubestaaret.

Herefter anlagde Kantor Meldal Søgmaal mod Sognepræsten ved Domkirken Stiftsprovst Zeuthen, som havde oppebaaret Størstedelen af det Andrageren formentlig tilkommende Højtidsoffer, til hvilket Søgmaal der paa Befaling af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet af Justitsministeriet blev meddelt ham Bevilling til fri Proces. Han tabte imidlertid Sagen i 1ste og 2den Instans, saaledes at Processens Omkostninger i begge Instanser ophævedes, hvorefter han har anholdt om, at Statskassen vil overtage Udredelsen af den omhandlede Erstatning med 5 pCt. Rente i alt Fald fra Forligsslagens Dato samt hans hafte Udlæg i Anledning af det omhandlede Søgmaal, 24 Kr. 22 Ø.

Da man nu ikke antager, at der ved Appel til Højesteret vil kunne opnaas et andet Resultat af Sagen, og maa finde, at i alt Fald Billighed taler for, at Andrageren faar det saaledes lidte Tab, som han selv er uden Skyld i, dækket, har man, da man ikke har Midler til sin Raadighed, som kunne anvendes i det heromhandlede Næmed, ment at burde stille Forslag om, at der af Statskassen ydes ham en Erstatning paa 424 Kr. 22 Ø., medens der ikke skønnes at være tilstrækkelig Grund til at give ham Renter af Erstatningsbeløbet.

Til D. 12. Efter at der i 1880 var fket Synsudsættelse om en Ombygning af en Del af Nø Kirkes Taarn, hvilken var anslaaet at ville medføre en Udgift af c. 17,200 Kr., og dette Arbejde i de paafølgende Aar var paabegyndt, viste det sig efterhaanden som Nedbrydningen af Taarnet stred frem, at ikke blot Taarnet var faa brøstfeldigt, at det helt maatte nedbrydes, men at ogsaa de tilgrænsende Dele af Kirkens Skib maatte ombygges, at Tagværket maatte underkastes en Hovedreparation, og at ligeledes Baabenhuset helt maatte ombygges. Der blev derefter indhentet Overslag over, hvad Udgifterne ved samtlige disse Arbejder vilde andrage, og Overslagene herover lod paa fra 30,000 til 38,000 Kr. Da Kirken imidlertid var temmelig lille, faa at det kunde befrygtes, at den i en ikke fjern Fremtid maatte udvides, fandt Kommunen, hvem Udgiften til Kirkens Restaurering vilde komme til at paahvile, da Kirken ikke selv ejede Midler hertil, at det vilde være rigtigt i Stedet for at stride til en kostbar og omfattende Restaurering af den gamle Kirke, at opføre en hel ny Kirke, og Kommunen tilbød i faa Henseende at overtage Garantien for Forrentning og Afdragning af et Laan paa 30,000 Kr. til Opførelse af en hel ny Kirke efter Tegning af Entreprenør Bidstrup, hvem Ombygningen af Taarnet var overdraget.

Man fandt imidlertid ikke at kunne tiltræde dette Forslag, men forlangte, at ikke blot Taarnet blev opført i samme Stil som den gamle Kirke, men at ogsaa Skibet opførtes af Granit ganske som den gamle Kirke, hvilket efter indhentede Overslag vilde medføre en Udgift af noget over 40,000 Kr., og da Kommunen maatte finde det rigtigere at anvende et faadant Beløb for at faa en hel ny og større Kirke end at anvende indtil 38,000 Kr. paa blot at faa den gamle Kirke delvis ombygget, gif den efter vidtløftige Forhandlinger ind paa at opføre en hel ny Kirke i den gamle Kirkens oprindelige Stil, og i 1888 blev derefter den nye Kirke indviet.

Midlerne til Kirkens Opførelse bleve, da Kirken ikke ejede nogen som helst Formue, tilvejebragte ved Laan, som man fskaffede Kirken, og som forrentedes og afdroges under Kommunens Garanti, oprindeligt med 5 pCt. p. a., men fra 1894 at regne med 4½ pCt. p. a. Kirkens samlede Indtægter udgøre kun c. 400 Kr., hvoraf først Udgifterne til Kirkens Drift, Skatter m. v. maa afholdes, og som Følge heraf maa det til Laanets Forrentning og Afdragning nødvendige Beløb for Størstedelen tilvejebringes ved Ligning paa Nø Sogns Beboere. Sognet har mellem 7—800 Beboere, og af disse ere kun 35 i Besiddelse af større eller mindre Gaarde, medens Resten ere mindre Landbrugere eller Arbejdsmand, og Ligningen til Kirken, der udgør det dobbelte Beløb af, hvad der